

Amb despatx a la ciutat de Barcelona, Carles Rodríguez Conde és un advocat que té molt clar el que vol i coneix molt bé el món en què es mou. Va començar a estudiar mentre treballava en una companyia d'assegurances, i després va passar a fer-ho al costat d'un procurador: **"Volia aprendre coses que ara em semblen fonamentals, i que en aquell moment em calia veure i tocar per anar adquirint l'experiència necessària per seguir el camí que havia escollit."** Ja llicenciat, va fundar un bufet junt amb un professor i un altre company, però al cap de ben poc temps va entrar d'assessor jurídic a una empresa japonesa que s'havia instal·lat feia poc a la ciutat: **"Vaig estar-hi dotze anys, fins que hi va haver un procés de desinversió. En aquell moment vaig decidir dedicar-me a fons al despatx, que sempre havia tingut, però que me'l portaven diversos companys. Vaig prendre la decisió, doncs, de dedicar-me exclusivament a l'exercici de la professió, i ara d'això ja en fa vuit anys."**

El bufet del nostre advocat es caracteritza per l'ajuda que donen a altres professionals en determinades qüestions, i també a empresaris amb problemes de fallides i suspensions: **"M'agrada molt treballar al costat de l'empresari, perquè m'és relativament senzill veure el seu problema, i això és perquè l'he viscut jo mateix molt a fons des d'una empresa que va tenir moltes dificultats. I veure com s'enfilava i després perdia importància em va ajudar a entendre quins eren els punts febles d'aquest tipus de negoci."** Es tracta de ser clar amb el client i de fer-li veure que **"el més important no és l'empresa, i que no s'ha de deixar arrossegar per les dificultats que té, perquè pot acabar perdent també la salut i l'estabilitat familiar."** I continua: **"El que ha de fer és retirar-se a temps, que allò és una nau que s'enfonsa però que ell en pot baixar i construir-ne una altra de nova."** La llei té solucions per casos com aquests: **"La suspensió de pagaments és una llei de l'any 1922 feta per l'advocat Bertran i Musitu, lletrat de confiança de Cambó, que va actuar com a advocat d'influències perquè els empresaris consellers del Banc de Barcelona no anessin a la presó després de la fallida del banc. És una llei que es va fer com a pont, per a dos o tres anys, i ja en fa 75 que funciona."** En Carles està content de poder-se sentir orgullós de molts dels casos resolts: **"Vam portar un cas de fallida d'un grup d'empreses, una a Centelles i l'altra a Galícia. Ens vam esforçar, els creditors van renunciar a cobrar i vam aconseguir salvar aquelles fàbriques. Això és tan fabulós... és aquella màgia del dret que em produeix un gran sentit d'utilitat."**

Al bufet també es porten altres temes tan interessants com la contractació internacional o el de consumidors i usuaris: **"Pel que fa al primer s'ha de tenir en compte que la clau és la llengua anglesa i conèixer quin és el motlle de contracte anglosaxó, que ens ha servit molt sobretot a l'Àsia."** I afegeix: **"En relació a l'altra qüestió, ara mateix tenim a l'audiència un cas molt important que és el de l'abús per part de la banca dels particulars. I és que si hi ha una activitat comercial avançada en l'àmbit del dret,**

aquesta és la de la banca que es basa en la seva aplicació exhaustiva." El problema és la manca de coneixements del dret que tenen els ciutadans: **"No coneixen el contingut d'allò que han signat i les bàrbares conseqüències que els pot ocasionar un aval o una hipoteca."**

Aquesta incultura del dret és important i anirà canviant amb els anys, segons el nostre interlocutor: **"La coneixença d'aquesta disciplina és fonamental, perquè el progrés dels pobles està basat en el respecte a les regles del joc. El dret és el que fa que no ens haiguem d'estovar els uns als altres a l'hora de resoldre els conflictes que ens afecten."** A més, assegura: **"En el segle que ve, del qual ja estem a les portes, tothom el dominarà, perquè en realitat un advocat no és res més que aquella persona que sap de lletra, que sap llegir i interpretar el que ha llegit."** El futur, doncs, es presenta amb transformacions per a la professió: **"L'apassionant és que no hi haurà la necessitat d'anar a buscar un advocat, perquè els plans d'estudis hauran introduït el dret, i això farà que tothom sigui una miqueta jurista. Tindrem ciutadans que coneixeran les lleis, almenys les fonamentals, i no els caldrà anar a veure un lletrat, que només s'encarregarà del treball foral o del d'influències."** I arriba a la conclusió que **"en una discussió de veïns acabarà llegint-se la llei."**

Aquest barceloní ens ha parlat ja en dues ocasions dels advocats d'influències i li demanem que ens aclareixi aquest terme: **"Hi ha una part important d'advocats, pocs però amb gran poder, que són aquells que es troben amb un fet donat que afecta a molta gent. La seva missió no és solament fer-ne una recerca legal, sinó dedicar un tractament especial al cas, donar-li una importància política i produir un moviment entre els parlamentaris perquè es redacti una nova llei."** Ja sabem doncs quina és la feina d'un tipus de lletrat com aquest, però ens interessem també per com definiria en Carles un advocat en general: **"La resposta a la pregunta què és ser advocat l'he hagut de respondre en els períodes en què m'he dedicat a l'ensenyament. En aquest cas, sempre he explicat als alumnes que al lletrat li ve un fet sociològic donat, perquè no és mai ell qui el genera, que és un cas conflictiu, i li ha de trobar una solució fent una recerca sobre la norma general i aplicant-la en aquell cas particular."** Després, hi ha la difícil missió del jutge de dictar una sentència: **"El magistrat sempre sap, i aquesta és la part més dura, que ni una part ni l'altra tenen tota la raó, i que sempre donarà massa raó a un i n'hi traurà massa a l'altra."**

Tant en l'època d'estudiant com després com a professional, en Carles Rodríguez assegura haver-se emmirallat en la figura de Jordi Carreras Llançana, de qui li va impressionar la forma de treballar. Els seus tres fills, l'Anna, en Pau i l'Eloi, no semblen voler-se dedicar al món del dret, però sí que el va descobrir al seu costat la seva esposa, Imma. Parlant amb professionals brillants com ell, ens adonem que aquesta disciplina forma també part de la nostra qualitat de vida.

“La coneixença d’aquesta disciplina és fonamental, perquè el progrés dels pobles està basat en el respecte a les regles del joc i el dret és el que fa que no ens haguem d’estovar els uns als altres a l’hora de resoldre els conflictes”

Carles Rodríguez - Barcelona (Barcelonès)